

ההוד השובת

הוד התורה

יו"ל ע"י ארגון "הוד התורה" ר' יוחנן בן זכאי 54 אלעד טל' 0503-547630

673

מטות מסעי

כתובת המערכת

חתם סופר 6/1 מודיעין עילית

פקס 057-7961563 torani100@gmail.com

ניתן לקבל העלון באימייל

הדלקת נרות 19:19

מוצאי שבת 20:31

מוצ"ש ר"ת 21:01

הזמנים לפי אופק אלעד

שמרו על קדושת העלון

נכון שזה מדהים?

אסור לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

התורה - ולא משנה מה נתונו האמיתיים של האדם, ואפילו אם הוא לא מוכן להשקיע בקדושה וטהרה ויראת שמים - לא קרה כלום, והם ביטסו את השקפתם ממגוון פתגמי חז"ל כמו 'המאור שבה מחזירה למוטב...' 'מתוך שלא לשמה בא לשמה'... ועוד.

ומדוע אנו משתמשים בלשון של 'לדעתם'! מפני שחובתנו להכריז מעל במה קדושה זו שהתורה פוסקת אחרת מהם - וזה מעוגן בשי"ש ובפוסקים ואף נפסק 'הלכה למעשה', ולמען בירור הדברים נפרוס כאן את הנושא בצורה מלאה ובעזרת ה' גם נענה תשובות על קושיותיהם וטענותיהם עם מקורות מוסמכים ויצוקים, למען הסר ספק מלב עיקש ומפקפק ומתחמק.

ובכן, נתחיל מהגמרא הקדושה שמכריזה על שער בת רבים "אוי להם לשונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקים בתורה ואין בהן יראת שמים" (יומא ע"ב ע"ג), מפני שתכלית התורה להוביל ליראת שמים (רש"י שם ד"ה ותרע"א וכו'), וכשהאדם מתעלם מהתכלית הזו - אין לו רשות ללמוד תורה (מאירי שם), ואם הוא יתענה ללמוד - התורה לא תתקיים בו (בבב"ג ט"ר ע"ג), שהרי התורה היא 'בניין' ויראת שמים זה 'יסוד הבניין', וכשאין יסוד הבניין מתמוטט (מאירי שם), ועל הלימוד הזה הוא יקבל ייסורים בעולם הזה וגיהנם לעולם הבא (רש"י שם ד"ה צורפתו), מפני שאינו דומה הנכשל מחמת חוסר ידיעת האיסור - ליועד את האיסור ומתעלם ממנו (מאירי שם).

כמו כן אין רשות לאדם ללמד תורה יהודי שלא מוכן לעבוד על טהרתו וקדושתו (מכות י" ע"א) ולא נאמר על כך "המאור שבה מחזירו למוטב" (שפת אמת שם ד"ה חבל על דלית ליה), והמלמד תורה לתלמיד אף על פי שברור לו שהתלמיד אינו מוכן לעבוד על יראתו וקדושתו, עוונן גדול מנשוא - והושווה לעובד עבודה זרה רח"ל (חולין ק"ג ע"א).

ומה שראינו בגמרא שסילקו את שומר הפתח ונתנו לכולם ללמוד (ברכות כ"ח ע"א), מבארים ברותינו שמי שהיה מפורסם שאינו הגון במידותיו וקדושתו - גם אז מנעו ממנו ליכנס לבית המדרש, למרות צימאנו העו לתורה (תוס' ראש ברכות כ"ח ע"א ד"ה כל שאין).

וכן מה שנאמר 'לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה', כל זה מדובר שלומד על מנת לעשות - אלא שלא מתכוין לעשות 'לשמה'. אך מי שלומד ומתעלם ממה שלומד - סימן שאין בו יראת שמים, ואין לו רשות ללמוד תורה (ריטב"א יומא ע"ב ע"ג ותוספות ראש שם ד"ה לא זכה ומהרש"א שם ח"א ד"ה וכן א"ן).

וכן נפסק להלכה - וזו לשון הזהב של הרמב"ם, ואת הלשון הזו העתיק גם מרן השולחן ערוך בהלכותיו:

אין מלמדין תורה אלא לתלמיד הגון נאה במעשיו... אבל אם היה הולך בדרך לא טובה, (א) מחזירין אותו למוטב ומנהיגין אותו בדרך ישרה, (ב) ובודקין אותו, (ג) ואחר כך מכניסין אותו לבית המדרש ומלמדין אותו. אמרו חכמים כל השונה לתלמיד שאינו הגון כאילו זרק אבן למרקוליס [כאילו עובד עבודה זרה]... וכן הרב שאינו הולך בדרך טובה אף על פי שחכם גדול הוא וכל העם צריכין לו, אין מתלמדין ממנו עד שובו למוטב... (רמב"ם תלמוד תורה ד"א, ש"ע י"ד תלמוד תורה רמ"ז ו').

שמתם לב לסדר של הרמב"ם: קודם שיפור המידות, אחרי זה צריך לערוך בירור מוחלט! שהתלמיד חזר לדרך הישר, ורק אחר כך אפשר ללמוד תורה. וכבר ידוע שבדברי הרמב"ם מדייקים כמו בגמרא ממש [וכפי שכתב עליו המגדל עוז כ"ל דברי רבינו הם בתכלית הדיוק ויש לדקדק ולפלפל בדבריו כאשר תוכל לדקדק בגמרא עצמה" (משפט שמואל תשובה כ"ק דק"ט ע"ג)], ואם הרמב"ם והשולחן ערוך פסקו שגם הרב וגם התלמיד אמורים להיות הגונים ואין בכך פשרות - ועד אז אין ללמדם ולא ללמוד מהם, ברור שאין כאן מקום לפלפל ובלבול ואי אפשר לסובב את הדברים אפילו מילימטר אחד.

כאן המקום להזכיר את דבריו הנוקבים של "המסילת ישרים" שכתב שגם את השרץ ניתן לטהר - ואפשר למצוא מקורות בחז"ל לכל עיוות, ומי שעקום בדעתו ופגום בהשקפתו יצר הרע יעזור לו להביא להגנתו הרבה ראיות "מהמקורות" כדי לטהר את השרץ, והיצר יוביל אותו למסקנה שכולם טועים והוא הצודק, ואין הוא יודע שמחמת השקפתו העקומה ועצלנותו להשתנות הוא מפרש כך את הדברים (מסילת ישרים סוף פרק ו').

לא תחניפו את הארץ אשר אתם בה... (במדבר ל"ה ל"א). אשרינו ומה טוב חלקנו וזכינו לקבל את התורה היקרה, אשר היא אינה "ספר חכמה" כשאר החכמות - אלא היא "ספר חינוך" המכניס את האדם למסגרת רוחנית 24 שעות - עם הוראות מפורטות כיצד לנהוג וממה להתרחק, מתוך הבנה עמוקה שיש מנהיג לבירה והעולם אינו הפקר, עם הדרכה ברורה כיצד "לשנות זהות" ולשפר מידות ולכבוש יצרים ולשלוט בתאוות, ולהפוך את "העיר פרא" לאדם נפלא הכפוף לתורה ולנותן התורה, אפילו בדברים הנסתרים שלא רואים כלפי חוץ. כמו מה?

בפרשת השבוע אנו מתוודעים לנקודה מאוד מעניינת שנקראת "איסור חנופה" ופירושה "הצגת הפך האמת" (רמב"ן ל"ה ל"א) אף אם בפועל לא נוצר מכך כל רע (מלבי"ם ישעיהו י"ו), ולמען החידוד נציין שמדובר באיסור תורה גמור - ולא במעלה טובה או מידת חסידות (רמב"ן ל"ה ל"ג, יראים השלם רמ"ח, חרדים ל"ה ד' מ"ח), וברשות הקוראים החביבים נעלה כאן עדכון קטן בנושא שיצר הרע לא רוצה שיעד.

רבים טובים ומתוקים וחמודים בטוחים שחנופה זה רק "להחמיא לרשע על פשעיו - במקום להעמידו על מקומו", והם אינם יודעים שחנופה שייכת בכל התחומים - והיא יכולה להיות מעורבת בכל מעשה, הן רוחני והן גשמי. לדוגמא: חנופה בעבודת ה' - אדם האומר לחברו "אתה האדם שהכי אהוב עליי", ובתוך תוכו הוא בו לו (מלבי"ם איוב כ"ז ח"ג)... אדם המסית את חברו מדרך ה' (רש"י משלי י"א ט"ז) המרכל על חברו (אבן עזרא שם)... להחניף לרשע - להגיד לאדם מושחת במידות "אין כמוך, ממך צריכים ללמוד איך להתנהג" (מצודת דוד ישעיהו ט"ו ט"ז)... חנופה בעבודת ה' - אדם ריק וקר ביראת שמים שמציג את עצמו בציבור כדקדקן במצוות ואוהב ה' (מלבי"ם במדבר ל"ה ל"א)... חנופה בהתנהגות - "אדם שאין תוכו כבוד" העושה בסתר מעשים מופקפקים ובגלוי מציג רושם של אדם מושלם ונקי כפיים (שם)...

כל המצבים הללו פסולים בעיני התורה - והיא דורשת מהאדם שיהיה ישר כמו סרגל, הן עם הבורא והן עם הבריות, ללא טיפת רמאות חלילה. [מצד שני אין זה סותר שצריך האדם להצניע את גדלותו הרוחנית ומעלותיו הקדושות כפי שנאמר והצנע וְהִצְנַע לְפָנַי עִם אֱלֹהֶיךָ (רש"י מיכה ו' ח'), וכן במקום שיש נזק או צער לזולת או שמדובר בעניינים של קדושה וצניעות - שם גם צריך להצניע את הנתונים ולא לפרסם את האמת, וזה כבר הוזכר בתלמוד לגבי 'מסכת פוריא ואושפיזא' (בי"מ כ"ד ע"א) ואכמ"ל].

ואל יחשוב האדם שמצוה זו היא עונש ומגבלה קשה, אדרבה, זה ממתק גדול שהבורא העניק לנו. מפני שאדם שחי כך ולא חי בשיטה של 'אחד בפה ואחד בלבי' - החיים שלו שקופים וזורדים, שלום הבית שלו עם כיסוי מלא, עבודת ה' שלו זכה ונקייה, הוא לא שונא סתר של אף אחד, וכדי לחדד את ההבנה נציין שמהמדרש רואים שמי שחי אחרת - מצבו אומלל והוא לא יודע מה יהיה עימו ברגע הבא, כפי שקרא לאחשוורוש שפעם הרג את אשתו למען אהובו [הרג את ושתי לכבוד המן] ופעם תלה את אהובו לכבוד אשתו [תלה את המן למען אסתר], והמדרש כותב בפירוש שזה נבע מכך שחיוו היו מושגים על "חנופה" ופיו וליבו לא היו שווים והאמת לא הייתה נר לרגליו, משום כך לא היו לו עקרונות ברורים, וחיוו היו קרקס אחד גדול (פתיחתא דאסתר רבה ט').

האמת היא שלפני מספר שבועות הזכרנו בעלון על קצה המזלג את עניין "פנימיות האדם" והחובה לעמוד על הנקודה הזו, והדגשנו שזה נאמר גם על עמלי תורה ויושבי אוהלים - ואף ציטטנו מילים נוקבות מהגמרא (יומא ע"ב ע"ג) שיצאה חוצץ כנגד אותם הלומדים תורה ואינם מוכנים להשקיע בעבודת המידות וקדושתם וטהרתם, והוספנו בשם חז"ל 'שעריך שאנשים אלו יעצרו את לימוד ורתם ויתחילו לעמוד על קדושתם ויראת השמים שלהם, ולא ימשכו בדהרה רוחנית עיוורת ובהשקעה בעמל התורה - כאשר הם מרגיעים את מצפונם בכך שהם לומדים תורה, וממילא מצבם הרוחני כבר נקרא 'בסדר'.

אלא שלמרבח הצער הגיעה שמועה שיש המרננים על השקפה זו - ולדעתם האמת היא הפוכה! לדעתם אין ראוי לדבר בציבור על "חיזוק הטהרה והקדושה", ליתר דיוק לדעתם 'איסור' לומר לבן תורה שאם הוא לא עובד על טהרתו וקדושתו - מוטב שיפסיק לעמוד בתורה ויפנה את כוחותיו לחשבון נפש וחיזוק יראת השמים שלו, לדעתם חובה לחזק תמיד את נושא 'עמל

העלון מוקדש לע"נ נאוג' בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה.

נציין רק שמה שראינו בגמרא וברמב"ם שהמתעלם ממה הרי הוא תלמיד שאינו הגון ואינו נקרא ירא שמים ואסור ללמדו תורה, אין הכוונה רק למתעלם מאיסור לא תרצה או מאיסור אכילת חמץ, אלא הכוונה לכל דבר ביהדות שהאדם מעוות בו, ולמרות זאת אין הוא משקיע מאמץ ורצון לתקן את אותו עיוות.

לדוגמה: לזולת בשיעור חרץ, דיבור חולין בבית כנסת, התעלמות משמירת העיניים, הטסת התפילה - כאילו שיש בה איזו קרינה מסוכנת וצריך לסיים עימה במהירות... כן כן, גם הנקודות הללו חמורות בשמים וגם עליהם נאמר 'כל מעשיך בספר נכתבים', אלא שיצר הרע תופס אותנו בנקודות הללו ולא נותן לנו להשיקע בהם אנרגיה ולשפר אותם. וכיצד באמת הוא מצליח להפיל אותנו בנושאים כל כך חמורים? היום נגלה לכם את הסוד הגדול:

אין ליצר הרע בעיה שנתקדם בעבודת ה', אך לא בנקודות החלשות אצלנו - אלא בנקודות אחרות! היצר מוכן שנקפיד על כלליו, בערבות יהיה בשיעור חזון איש... שנאכל רק מה שנורע לאחר הפסח... שלא נאכל דג שלא עבר 'שחיטה וגיוור לחומרא'... שנעצום את העיניים בחדר המדרגות בליל שבת - כי החשמל שם לא מחובר לגנראטור...

יצר הרע מעיד לנו כי הזמן 'הנהגות וחומרות נפלאות' ומעודד אותנו להפנות לשם את האנרגיה, ועל ידי זה הוא מטשטש לנו את הנקודות הבעייתיות שלנו בעבודת ה', והוא עוד נותן לנו להרגיש 'מושלמים פלוס'.

ואת הסוד הזה ידע האמורא 'מר עוקבא' - והוא נזהר ממנו עד מאוד. היכן רואים זאת? מסופר בגמרא שמר עוקבא אמר על עצמו שהוא כמו 'חומץ בן יין לגבי אבא שלו [פירוש 'שאביו משובח וחשוב יותר ממנו]', מפני שאביו הקפיד שלא לאכול גבינה ביום שאכל בשר, ואילו הוא לא החמיר עד כדי כך [חולין ק"ה ע"א].

ושואלים חכמנו שאלה פשוטה: אם מר עוקבא סבור שהחומרא של אביו כל כך נפלאה ומיוחדת, מדוע גם הוא לא נהג כה? והרי מר עוקבא היה יהודי ענק בחכמה וביראה ואף נשחט בתפקיד הנכבד של 'אב בית הדין' (קדושין מ"ד ע"ב), אם כן מדוע אותו קדוש עליון לא הוסיף לעצמו עוד חומרא אחת בהלכות בשר בחלב - כפי שנהג אביו?

עונים חכמנו שמר עוקבא באמת יכל להנהוג כמו אביו ולא לשתות חלב ביום שאכל בו בשר, אלא שהוא אחז שהוא עדיין כל במדרגה הזו, וכיון שכך הוא העדיף בינתיים להתקדם בדברים יוצאי דופן.

והגמרא כתבה לנו את הסיפור הזה כדי לאלפנו בינה ולחדד לנו את ההשקפה וללמד אותנו "שאת החיזוקים והתוספות צריך לעשות בהתאם למדרגת האדם", וכמובן שאין להשיקע בהידורים נפלאים - יהיו אשר יהיו, אם עדין הבסיס הרוחני עקום ופגום. ואת הסוד הזה היצר מעלים ממנו - והוא מעודד אותנו להחמיר ולהדר בהנהגות נפלאות, ובינתיים הוא מפיל ומפיל אותנו בחמורי חמורות.

בעינינו בן אדם לחבירו... טהרת העיניים והמחשבה... לבוש האישה ורמת כיוסי שערות ראשה... אינטר-מת... קריאה בספרות פסולה... החזקת טלפון שאינו כשר וכל שכן אייפון - הרבנים הכניסו אותם במסגרת של 'ולא תביא תועבה אל ביתך' (דברים ז' כ"ג).

[שהרי בפוטנציאל מכשיר כזה יכול להוביל לאביווריהו דעריות, וכיון שכך, גם אם לא עושים בו שימוש פסול זה עדיין לא מתיר את החזקתו, שהרי ציונו חכמנו "הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו - שמה יחידך בעבירה" (מסכת דר' אר' א' י"ג), ואוי למהרהר ומערער על דברי חכמי הדור, וברור שזה לא נובע מעודף יראת שמים ואכמ"ל].

בנושאים החמורים הללו היצר הולך כל כך הקופה ולא נותן לנו רצון להתקדם ולהתקדם, ועל ידי זה הוא מכניס אותנו לקבוצה הני"ל בראש המאמר שנאמר עליה "אוי להם לשונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקים בתורה ואין בהן יראת שמים" (יומא ע"ב ע"ב) רח"ל, ובפרשת השבוע התורה מזוהרת אותנו מפני התנהגות כזו שקראת "חנופה בעבודת ה'" (מלבים במדבר ל"ה ל"ט), והמבין זאת הרי זה סימן מובהק שהקדושה והטהרה נר לרגלו ואשריו בזה ובבא, ומי שלא מבין זאת - יזכור שכאן זה "עולם" מלשון "העולם" ולכאורה ניתן להתעלם מהתורה והחמיה, אלא שהפנקס פתוח והחנונו מקיף וכל המעשים בספר נכתבים, ומה יעשה כאשר יגיע לעולם האמת ואלוקים יגיד לו: בני היקר,

כתבתי בתורה וְשִׁמְרָתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרֵךְ... לא תסור מן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגְדֹל לְךָ יְמִין וְשָׂמַאל (דברים י"ז י"א), וחייבתי אותך להתכונן להוראות גדולי הדור שבכל דור - בין אם אתה יורד לעומק דעתם ובין אם לא (הינדן תצ"ח + תצ"ח). אם כן מדוע מדרת בי ועברת על מצוותי? מה יענה אז האדם? מי שמתעמק בחשבון הזה, לא מסוגל להתעלם מהוראות גדולי ישראל!

לסיום נעלה כאן מעשה מדהים [ששמעתי ממנו הרב יצחק שלום שליט"א, ששמע מבעל המעשה עצמו הרב יחיאל נדב שליט"א] סיפור נפלא המעורר את הרגש בעבודת ה' ומלמדנו בחוש זה "עקרונות בקדושה" והשקפה טהורה - ומה גודל השכר על כך, ומעשה שהיה כך היה:

שנה אחת החליט הרב נדב לנסוע לציון של רבי מאיר בטבריה ביום ההילולא, הרב עלה למונית שירות והרכב יצא לדרך, הנסיעה עברה בצורה שקטה, אלא שלקראת סוף הנסיעה נהג הפעיל את הטייפ והדליק מוסיקה פסולה וזולה, שנדף ממנה הרבה חוסר קדושה.

באותו רגע קמה נערה שומרת מצוות וביקשה מהנהג לכבות את השירים מפני שזה מפריע לה - אך הנהג התעלם ממנה, הנערה ניסתה לסתום את אוזניה - אך זה לא עזר, היא ביקשה מהנהג שלפחות ימנע - אך הוא צחק עליה ולא כיבד את בקשתה, וכשראתה הנערה שאין מנוס - היא בקשה לרדת בצומת הקרובה!

שמע הנהג את בקשתה המזוהרת והתנצל שהוא לא יכול להחזיר לה את הכסף, הנערה הסבירה שהיא כלל לא מבקשת את הכסף בחזרה - וכל רצונה זה רק לרדת בצומת הבאה, הנהג ניסה להסביר שצומת נטושה וחשוכה - אך הנערה הודיעה שהיא מזוהה את המקום והיא מתעקשת שיוריד אותה - ולא הייתה לנהג ברירה והוא הוריד אותה שם, הרכב המשיך בנסיעה ואחרי 20 דקות עצר ליד הציון, הרב נדב יורד מהרכב ונכנס לציון הקדוש, ואת מי הוא רואה שם? את אותה נערה שירדה באמצע הדרך.

הרב היה המום! הרי הוא נסע בספייעל, מצד שני הנערה ירדה במקום נטוש ולא מואר - מקום שאף מונית תקינה לא מחפשת שם נוסעים, אם כן איך יתכן שהיא הגיעה לפניו? הרב הבין שהייתה לה השגחה פרטית והבורא עשה לכבודה נס מיוחד - והוא חפץ מאוד לדעת את פרטי הנס, והוא ניגש לנערה בהיסוס ושאל אותה: "איך יתכן שהגעתי לפניך?"

הנערה שרטה את שאלתו והשיבה שכרע היא לא יכולה לדבר איתו - אך היא מסרה לו מספר טלפון וביקשה שיצור עימה קשר מאוחר יותר, וכעבור יומיים הרב התקשר אל הנערה - והיא סיפרה לו את הנס המדהים הבא:

דע לך שירדתי בצומת אובדת עצות ומלאת חששות. אך לא חלפו מספר שניות ולידי עצרה מונית, לפתע דלת המונית נפתחה על ידי אישה מבוגרת, ואותה אישה פנתה אלי והחלה לספר לי:

לפני שנים רבות חליתי במחלה קשה והלכתי לציון של רבי מאיר להתפלל, וקיבלתי שם על עצמי שאם אתרפא ממחלתי - אגיע כל שנה לציון ביום ההילולא, וכך היה. מאז כל שנה אני עולה לציון ביום הזה, ורצייתי לשאול אותך אם את מוכנה להסביר לנו איך מגיעים מכאן לציון.

מיד אורו עיני והשבתי לזקנה שבדיוק אני בדרך לשם, הזקנה הזמינה אותי פנימה בשמחה והנהג החל בנסיעה, בינתיים הזקנה סיפרה לי על המחלה הקשה שהייתה לה ועל

נס הרפואה הפלאי, והיא ציינה בפני שבתור הודאה לבורא היא קיבלה על עצמה בנדד - לדאוג כל שנה לנדוניה מלאה עבור "כלה יתומה". ממשיכה הנערה ומספרת: באותו רגע הדיבור נתקם מפי ופניתי לזקנה בקול מהסס ונבוך ואמרתי לה: אני מתיבישת להגיד לך, אבל אני יתומה מאבא ואמא, ואין לי אף אחד שיעזור לי להתחנך.

הזקנה שמעה את דברי והתרגשה מאוד מפלאי ההשגחה, וביקשה ממני להיות ליקה בציון ואחר כך לבוא עימה לביתה, ולמחרת היא קנתה לי את כל הנדוניה - ועוד נתנה בידי סכום מכובד שסיפק לי למחיה לכמה שנים. הרב סיים את הסיפור ואמר: הסיפור הזה הוא נס ענק לפי כל קנה מידה. תיזמון המונית, נקודת היעד המשותפת של הזקנה והנערה, הנדר של הזקנה לעזור לכלה יתומה, ואין ספק שהסיפור הענק הזה מחכים אותנו בשתי דברים נפלאים:

א) הנערה מלמדת אותנו מה זו "מסירות נפש" על קדושה וטהרה, ושבנושאים הללו אין להתבייש מאף אחד. ב) מי שמוסר נפשו על קדושתו וטהרתו - זוכה לישועות ולשרך מופלא שלא בדרך הטבע, וכפי שאנו אומרים בכל יום בתפילה "ברוך ששלם שכר טוב ליראיו" (בברכת "ברוך שאמר"), להודיעך שהאדם מקבל שכר על עצם יראת השמים שלו - ללא קשר למצוות שבידו, ומי שעובד על יראת שמים טהורה ומושלמת, הבורא מפנק אותו בהתאם.

נכון שזה מדהים?

נעוך ע"י הר' **אברהם א"ו** ה"ו

האוסר שבנישואין

חובה לשנות כיוון אחרי החתונה!

סוד גלוי: רוב ככל השידוכים, נבחרו מתוך שיקולים אגואיסטיים. החתן בדק שהכלה מתאימה עבורו, היא יודעת לבשל ולכבס ולפנק כפי אשר יחפוץ, כמו כן הכלה בדקה שהחתן העומד לפניו יכול לספק את הביטחון הנחוץ לה, גם נעים לה לשבת לצידו ולשמוע את הגיגי לשונו, בקיצור יש "התאמה", [הכוונה להתאמה אגואיסטית]... כך קמו רוב ככל הבתים בישראל, כאשר כל אחד בדק ובייר והגיע למסקנה "שיצא לו" מהשידוך הזה הנאות, ויסופקו רצונותיו. אך מי חשב על טובת הצד השני?

הבעיה היא שבפגישות ותחת החופה זה עדיין נחמד. אך אחרי הנישואין, כאשר מנסה האדם לממש את תוכניותיו, הוא נתקל במובך ובמבוי סתום. שהרי כל אחד מנסה למשוך את החבל לצד שלו - כפי רצונותיו, ולפתע הוא מגלה שבן זוגו נוקט באותה עמדה - וגם הוא מנסה למשוך את החבל לכיוון שלו.

פתאום מתברר שיש דרישות ומחויבויות והצד השני לא מוכן להתגמש בנושא אלמוני כפי שחשבנו... הבעל מנסה לעמוד על שלו ולדרוש את סמכויותיו, גם כלתו הטרייה עומדת על שלה ומנסה לנתב את העגלה (הבית) כפי דעתה ורצונה... כמובן שספינה אחת עם שני רבי חובל, ככל שהיא מפליגה ומתרחקת יותר ללב הים - כך סיכוייה להתהפך גדלים מאוד. זה מה שנקרא היום "משבר הנישואין". ומי שיש לו עיניים נכונות, מגלה את המצב הזה כבר בתחילת החיים, בירח דבש ואפילו בשבע ברכות.

אחרי שגילינו את הבעיה, עולה השאלה: כיצד באמת אפשר להשכין שלום בין שני בני זוג אלו?

התשובה: אי אפשר! כל עוד יחשוב כל אחד "על עצמו" ויחפש את הנאותו - ולא את טובת בן זוגו, הבעיה רק תגדל ותחריף. אך ביום שבו יחפש כל אחד את "טובת בן זוגו", באותו רגע תישכון בביתם האחוה והשלום, והשכינה.

האמת היא שכולנו כאלו... כאשר בחרנו את בן זוגנו, חשבנו על עצמנו בלבד - ולא תרמנו את עצמנו למען השידוך הזה, כך טבעו של עולם. אך לפחות אחרי החתונה נפנים שזה מתכון למשבר, ונבין שבשביל לבנות את ביתנו אנו צריכים לפעול בדיוק ההיפך.

מהיום, במקום להשיקע בעיקר בעצמנו ולעסוק כל הזמן רק בנוחיותנו, נתחיל להתעניין בבן זוגנו, נברר מה משמח אותנו ומה הוא אוהב במיוחד, נטרח ונחזר אחר טובותיו והנאותותו תדיר, וכמובן שנרחק מכל מה שמצער אותו ומכאיב לו.

נזכור גם שלכל אחד יש חשיבה שונה - ויתכן שדברים שנחשבים לנו "ברורים" לבן זוגנו הם נראים אחרת - ומשום כך הוא מתנהג באופן שונה, וכלל לא מדובר בצעד מרידה והכרזת מלחמה עלינו. רק כך נביא את השלום לביתנו, ונהפכו משכן לשכינה הקדושה.

לכא"ל
א' אפשר לנשוא את האהבה,
הנכחה לנחשתן כאוהה,
ולתת בהאין את האהבה.

מודעה רבא לאודייתא

הודעה משמחת לציבור שוחריו התורה בעיר אלעד
כלל ערב ללימוד גמרא במסכת בבא מציעא והלכותיה
בשיעור ישיבתי ובעזרה ברורה ומועגת - עם סיכום הסוגיות וההלכות למעשה
עם הרב **יוסף גיצי** שליט"א

בשעות 22:00-20:30

בבית מדרש גבית נכסת "עשרת ברוך" גרה' אגסליון 21 (אור האמת לשעבר)

אם תנסה תגלה שגם אתה יעל להעמיק וללכת ולשלוט בה גמרא כש בן ישיבה.

פרטים בטל' 052-7642645 בשעות 14:00-14:30 23:30-22:00
בואו והתבשרו מאורה של תורה ותהי נפטרם.